

BOEKBESPREKING

GELOVEN OP MAANDAG, Wending, Desember 1961.

Soos meermale in die verlede wy die redaksie van hierdie bekende Maandblad weereens 'n spesiale uitgawe aan 'n aktuele saak, Hierdie keer handel dit oor 'n aangeleentheid wat nog nooit tevore so prinsipiël in die kerk van die hele wêreld aan die orde gestel is as vandag nie. Dit gaan oor die vraag na die roeping en taak van die gemeentelid in kerk en wêreld, en in hierdie uitgawe word 'n eerste poging aangewend om vanuit verskillende gesigspunte die algemene priesterskap van die gelowiges teologies te deurdink. Verskillende bekende teoloë gee hulle siening oor die vraag in afsonderlike artikels, soos b.v. H. Kraemer wat die saak reeds aan die orde gestel het met sy „Het vergeten ambt der kerk”; Dr. J. M. van Veen met 'n artikel oor „Het Laity-concept der Oecumene”, Prof. Dr. J. de Graaf oor „Het interesse van de leek”; verder 'n bydrae oor „De leek in de rooms-katolieke kerk”, en nog 'n paar ander artikels van groot belang. Hoewel die probleme wat rondom hierdie vraag lê nie met hierdie uitgawe opgelos word nie, is dit tog die begin van 'n stimulerende gesprek wat ook vir ons van groot belang is. Ons wil hierdie uitgawe by lesers van harte aanbeveel as 'n goeie oriëntering in die komplekse problematiek van 'n brandende vraag van ons tyd.

F. J. van Zyl

* * * *

DIE HEIDENMISSION IN DER ZUKUNFTSSCHAU JESU, deur David

Bosch, Zwingli Verlag Zürich, 1959.

Hierdie boek wat verskyn het in die serie „Abhandlungen zur Theologie des Alten und Neuen Testaments” van W. Eichredt en O. Cullmann, is die dissertasie waarop die skrywer aan die Universiteit van Basel gepromoveer het. Die skrywer hou hom besig met die betekenis van die eskatologie vir die sending. Na 'n kort behandeling van die O.T. visie, gaan hy dan oor tot die behandeling van die eintlike stof wat hy op die oog het, n.l. die Sinoptiese gegewens, en besonderlik die getuienis daarin omtrent die houding van Jesus teenoor die heidene en die heiden-sending. Na 'n grondige eksegetiese ondersoek van sekere skrifgedeeltes kom hy tot goed gefundeerde en gesonde konklusies t.o.v. verskillende sake. So word duidelik aangetoon dat die s.g. partikularisme nie 'n historiese vereniging betekening nie, maar 'n teologiese diepte het van universele betekenis vir die sending; dat die sending as eskatologiese gebeure self ook eskatologiese teken is; dat verskillende van die gelykenisse, b.v. die van

die Landbouers en van die Groot Maaltyd, in verband met eskatologie en sending verstaan moet word.

Die gedagtegang van die skrywer is helder en logies, en sy formulering baie duidelik. Hy het met hierdie studie nie net die eksegeese nie, maar veral ook die sendingswetenskap verryk, veral daardie deel waarin dit gaan om die fundering van die sending. Ons wil hierdie lesenwaardige boek van harte aanbeveel.

— F. J. van Zyl

* * * *

H. A. BRONGERS, *De Jozefsgeschiedenis bij Joden, Christenen en Mohammedanen*, H. Veenman & Zonen N.V., Wageningen, 1962.

Die opset van hierdie werk is heel eenvoudig : om 'n aantal naver-tellinge van die Josefsverhaal uit Joodse, Christelike en Islamse bronne te vergelyk met die Bybelse Josefsverhaal. Die materiaal wat op hierdie wyse met soveel sorg deur die outeur byeengebring is, maak interessante leesstof. Nêem gerus hierdie werk ter hand en bring daarmee 'n genotvolle uur deur. Maar al lesende sal daar ook veel geleer word. Dit blyk al dadelik uit die bronne wat benut is. Joods: Philo, Josephus, die Targums, verskillende Midrasim, latere werke uit die Haggada, die Kabbala, en ook nog Rasi. Christelik : 'n Genesis-kommentaar, twee homilieë, 'n Josefsepos en 'n Josefssiklus, almal uit die Siriese kerk. Islams : De Qur'an, Qur'an-kommentare, 'n werk van die Arabiese historikus Ibn al-Atir, en twee Persiese digters, Firdausi en Djâmi. Die „haggadiese” uitleg en uitbreidings uit hierdie drie gedagtewêreldes word dan vers vir vers gevolg, en as slothoofstuk volg dan die outeur se gevolgtrekkings oor die vorm en wese van die Haggada.

Dit is weinig mense beskore om kennis te maak met hetsy die na-Bybelse Joodse literatuur, die Siriese of Arabiese taalgebiede. Hier word die leser 'n kort kyk gebied in aldrie en verkry hy 'n insig in begrippe en ideë wat andersins geslote sou gebly het. Veral die laaste hoofstuk is 'n waardevolle aanvulling by die reeds beskikbare materiaal oor die godsdienshistoriese gang van Bybelse stof in na-Bybelse tye. Dr. Brongers het met sy boek 'n nuttige diens gelewer.

— J. P. Oberholzer.